

Ben Doğdum

– Haceriko · 28 Nisan 2013

bir damlacıktım ben,bir nutfe idim.

Rabbim annemin karnında besledi beni tam 9 ay.

zamanla,yavaş yavaş ve sırayla halk etti bedenimin her bir parçasını nasıl yoktan var edildiğime ben şahit oldum bu 9 ay içerisinde.

bir mucizeydi bu,başka ne olabilirdi ki?

RABBİM'den başka kim yarata bilirdi ki bir damla sudan,,eksiksiz bir beden kim ruh üfleye bilirdi bu iskelete...

hayatımın en güzel zamanlarıydı annemin karnında geçirdiğim bu 9 ay.

bu kadar güzeli bir daha belki de hiç olmayacak.

o kadar huzurluydum ki orada,anlatamam.

bu huzuru yakalamakta kolay olmasa gerek.

hayata dair ilk acıyı yaşadım bugün

beni annemden koparıp alırlarken.

ilk kez çığlıklarımı duydum,bu ağlayan bendim çünkü etrafta başka kimse yoktu tuhaf ama ağlamamdan mutlu olan insanları gördüm.

niye ben ağlarken gülmüşlerdi ki? anlayamadım.

beni annemden ayırıp bir şeylere sardılar ve ameliyathaneden çıkardı bir hemşire.

kapıya gelince bebek karatay diye bağırıldı

birden arkamdan bir ordu denecek kadar kalabalık geldiğini gördüm.

hepsinin yüzünde gülücükler var dı

içlerinden bir kaç benimle geldi,diğerleri annemi beklediler.

beni yukarı çıkarıp bir odaya aldılar ve musluğun altında yıkadılar.

yine korkmuştum ve çok ağladım.

sonra battaniyeme sarıp yatırdılar.

hemşire abla penceredeki storu kaldırıp beni bekleyenlerin görmesini sağladı.

beni nereye getirmişti, burası çok soğuk A'llahım çok üşüyorum:=(

ben üşüdükçe dışarda teyzemin ve ablamların üzüldüğünü hissettim.

sanırım ellerim ve ayaklarım morarmış. çok üşüyorum :(

bu başka bir dünyaya gözlerimi açtığım ilk gün

hiçte eğlenceli başlamadı.

önce annemden kopardılar,ağlıyorum diye güldüler

vücuduma başka bir su döktüler üşüdüm.

annemi istiyorum ben Allah'ım nolur beni ona kavuştur :=(